

Körmendy Sarolta:

Az "Érintés"-ről

A nagy név most is megtette hatását. Kétszer, sőt háromszor is sorban állunk a jegyért, hogy megnézhessük az újabb Bergman-filmet.

Nézzük a piros-kabátos nőt. Nem szép ugyan és nem fiatal, de azért még jól néz ki, és most siratja elvesztett anyját. Félrevonulva, -bánatában egyedül legyen-találkozik egy férfi-vel, aki most hagyja el a kórházat. A piros-kabátos mindjárt felkelti érdeklődését, talán, mert zokog és sajnálatra méltó csak éppen nem csábító.

A következő képsorokban már a piros-kabátost látjuk-nem piros kabátban-általában elfogadható és ami sokkal fontosabb, őt nagyon szerető férj oldalán. Itt a régész is, aki bevallja, már a kórház óta szereti egyfolytában és kizárólag.

A varázsa, hogy nem olyan, mint a férje.

Nem átlagember, azt hiszi.

Nem átlag boldogságot tudna neki nyújtani-reméli valami érdekes dolog történe végre-akarja.

Nem csoda, hogy ez az asszony, aki megszokta férjét, szereti a gyerekeit, de a végtelenségig automatizált lakásbunkülönböző háztartási gépek gombjainak nyomogatása közben-unalmában ehhez a látszólag érdekes emberhez közelebb kerülni.

Felkeresi a lakásában. Tulajdonképpen most izgul. Valami csinyt követ el. Hiszen otthon a férje szemében ő a harmadik gyerek. Most ő lehet a NŐ. Csupa nagy betűvel. Rá várnak újra, ismeretlen izgalommal kívánják, és ő is kívánja a "csak ne a férjem legyen"-t. Ágyba bujva egyszuszra, hirtelen, asszony testének vélt hiányosságait elhadarva tehetetlenségre kárhoztatja a férfit. Ezek után még jobban vágnak a szexuális kapcsolatra.

Hihetetlen, hogy ilyen szerelmi beteljesülésre vágyott, ezt akarta, kívánta, ez hiányzott neki. Sok-sok évig felületesen kielégített vágyai most végre kielégülést találtak!?

A régésznek el kell utaznia. Ez próbatétel. Szerellemmel várni, szerellemmel megtérni, ez a nehéz, és sikerül.

Érthetetlen a régész passzivitása, amikor a kisváros névtelen jóakaróinak levelét a férj megmutatja, mintegy felszólítva, hogy választ elé kerültek.

Kiderül, hogy a régész gyógykezelése alatt állt, nem vesebántalmak miatt, ahogy eddig tudtuk, hanem öngyilkossági kísérlet miatt. Tehát egy lelki beteg emberről van szó, aki futó kapcsolatot várt, és belecsöppent ebbe a szerelembe, amiből nem tudja a kiutat.

Nem elég, hogy ő nem tud dönteni, de a nő sem képes erre. A férje tisztában van vele, hogy elhatározni magát képtelen.

A régész "megoldja" a problémát, visszautazik Londonba, nyomorék testvéréhez. A nő utána megy annak ellenére, hogy a férje kijelenti, akkor nincs visszaut. Nem kíván egy másfajta háromszögbe kerülni, most a nyomorék nővérrel, így visszatér régi családjá immár ellenséges környezetébe. S hiába jön hónapok mulva régi kedvese, nem hagyja el végleg a családját. A színészek nem tehetnek róla, hogy nem azt kapjuk amit vártunk. Felületesen élni, tervek nélkül, nem gondolni arra, mi lesz egy hónap, egy év mulva, nem lehet. A szokványos téma érdekes megközelítése ezáltal nem sikerült Bergmannek.